

Întrebare:

Suntem o casa de expeditii care efectueaza transporturi aeriene, maritime rutiere sau combinate, din tari nonUE in Romania, facturate catre alte societati din grup, tot case de expeditii cu sediul in tari nonUE, acestea facturand clientul direct, bunurile circuland cu conditie de livrare DAP.

De asemenea avem situatia cand si noi facturam astfel de transporturi direct catre clientul final din RO/importatorul si primim factura de la o alta companie nonUE din grup.

In opinia dvs. ce regim de TVA ar fi corect sa aplicam acestor servicii de transport aferente import, facturate/primite catre/de la societati nonUE din grup, scutite de TVA sau neimpozabile in Romania aplicand regimul taxarii inverse pentru facturile primite de la societatile nonUE?

Intrebarea vine in contextul in care nu stim in ce masura conditia de livrare DAP este suficienta pentru a justifica ca, valoarea transportului nostru a fost inclusa in vama, factura emisa de noi nefiind inscrisa in DVI cand noi facturam alta companie din grup sau factura primita de la alta companie din grup nefiind inclusa in DVI cand noi facturam importatorul.

Răspuns:

Avand in vedere ca serviciile nu se pot incadra in niciuna dintre exceptiile prevazute la art. 278 alin. (4)-(7) din Codul fiscal, se aplica regula generala de la art. 278 alin. 2 din Codul fiscal, dispozitii care prevad ca locul de prestare a serviciilor catre o persoana impozabila care actioneaza ca atare este locul unde respectiva persoana care primeste serviciile isi are stabilit sediul activitatii sale economice.

Potrivit prevederilor pct. 15 alin. (7) din NM, serviciile prevazute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliti in Romania catre beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliti in afara Uniunii Europene, urmeaza aceleasi reguli ca si serviciile intracomunitare in ceea ce priveste determinarea locului prestarii si celelalte obligatii impuse de prezentul titlu, dar nu implica obligatii referitoare la declararea in declaratia recapitulativa, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, indiferent daca sunt taxabile sau daca beneficiaza de scutire de taxa, si nici obligatii referitoare la inregistrarea in scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevazute la art. 316 si 317 din Codul fiscal.

Asadar, operatiunile respective sunt neimpozabile pe teritoriul Romaniei si se declara doar in decontul de TVA.

2) serviciile primite de la o alta companie din grup din tari terte

Se aplica acelasi rationament, respectiv art. 278 alin. 2 din Codul fiscal, privind locul prestarii de servicii iar persoana obligata la plata taxei este societatea beneficiara (agentia de transport), conform prevederilor art. 307 alin. 2 iar plata se realizeaza prin taxare inversa conform prevederilor de la art. 326 alin. 2 din Codul fiscal.

Pentru serviciile facturate de casa de expeditie catre importatorul din Romania, locul prestarii de servicii este la beneficiar, respectiv in Romania si factura se va intocmi cu TVA, avand in vedere ca potrivit prevederilor art. 294 alin. 1 lit. d) sunt scutite de TVA prestarile de servicii, inclusiv transportul si serviciile accesorii transportului, altele decat cele prevazute la art. 292, daca acestea sunt direct legate de importul de bunuri si valoarea acestora este inclusa in baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289;

Astfel, serviciile facturate de către societate dvs. către importatorul din România trebuie să fie incluse în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289, pentru a aplica scutirea de TVA.

Potrivit prevederilor art. (5) alin. (2) din OMFP 103/2016, scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport de bunuri legate direct de importul de bunuri, se justifică de prestator, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal și dacă aceasta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplică o scutire de taxă.

Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

- a) factura sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;
- b) contractul încheiat cu beneficiarul;
- c) documentele specifice de transport, în funcție de tipul transportului, sau, după caz, copii de pe aceste documente;
- d) documentele din care să rezulte că bunurile transportate au fost importate în Uniunea Europeană și că valoarea serviciilor este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate.

Întrebare:

Ne puteți spune, vă rugăm, dacă după conectarea caselor de marcat la sistemul informatic al ANAF mai trebuie să depunem declarația F4109 "Declarație privind aparatele de marcat electronice fiscale (AMEF) neutilizate"?

Răspuns:

După conectare și funcționarea online a caselor de marcat, toate datele înregistrate de aparatul de marcat electronic fiscal după momentul conectării aparatului la sistemul informatic se transmit automat de către aparatul de marcat după generarea raportului Z de închidere zilnică, fără a mai fi necesară în această situație transmiterea declarației A4200.

În cazul în care casa de marcat nu este utilizată nicio zi din perioada de raportare nu vor exista rapoarte Z de închidere zilnică, motiv pentru care prevederile OPANAF 627/2018 referitoare la completarea și transmiterea formularului Declarație privind aparatele de marcat electronice fiscale neutilizate - F4109 vor rămâne aplicabile inclusiv pentru aparatele de marcat electronice fiscale conectate la sistemul informatic al ANAF.

Precizări în acest sens se regăsesc și în Ghidul cu privire la conectarea aparatelor de marcat electronice fiscale la sistemul informatic al MF-ANAF, disponibil pe pagina de internet a ANAF - secțiunea Servicii online/Aparate de marcat electronice fiscale (case de marcat).

Ca atare, se va depune în continuare F4109 în perioadele/lunile în care casele de marcat nu sunt utilizate, chiar dacă ele sunt conectate online la sistemul informatic al ANAF.

Întrebare:

AGA decide ca profitul sa fie repartizat ca dividende si platite pana la sfârșitul anului. Actionar 100% al SRL este persoana juridica din stat membru UE. Motiv pentru care nu se plateste impozit pe dividende conform cod fiscal.

Trebuie depusa D207?

Răspuns:

Formularul cod 207 "Declaratie informativa privind impozitul retinut la sursa/veniturile scutite, pe beneficiari de venit nerezidenti", reglementat prin O.P.A.N.A.F. nr. 48/2019 se completeaza si se depune de catre orice platitor de venit care trebuie sa aplice prevederile art. 224 "Retinerea impozitului din veniturile impozabile obtinute din Romania de nerezidenti", alin.(1) din Codul fiscal.

Declaratia se completeaza si se depune chiar si pentru veniturile scutite de impozit pe venit conform conventiilor de evitare a dublei impuneri incheiate de Romania cu alte state, daca beneficiarul de venit a prezentat platitorului de venit certificatul de rezidenta fiscala din statul UE.

3.Declaratia se completeaza pentru urmatoarele categorii de venituri realizate de beneficiari de venit nerezidenti:

3.2.Venituri scutite de impozitul pe veniturile obtinute din Romania, conform art. 229 din Codul fiscal sau potrivit conventiilor de evitare a dublei impuneri incheiate de Romania cu alte state:

.....
c) venituri din dividende potrivit art. 229 alin. (1) lit. c) si h) sau potrivit conventiilor de evitare a dublei impuneri incheiate de Romania cu alte state, dupa caz;

In concluzie, trebuie declarate prin D207 si dividendele distribuite nerezidentului, care indeplinesc conditia de scutire de la art. 229, alin. (1), lit. c) din Codul fiscal.

Declaratia cod 207 trebuie transmisa prin mijloace electronice de transmitere la distanta pana la data de 31 ianuarie a anului urmat platii dividendelor.

Întrebare:

Agentia presteaza servicii electronice (fotografii) si este platitoare de tva.

Pentru vanzarea in platforma web, prin contul de utilizator se va genera factura electronica si doresc sa stiu sfera de aplicare a tva-ului pentru persoanele fizice (date personale , cnp, adresa,etc) , necesare emiterii unei facturi pentru evidentierea in formularul 394.

Totodata , prestand servicii pe care electronica , ne supunem art. 278 alin (1), lit b din codul fiscal. Pentru persoanele fizice rezidente/ nerezidenta in U.E sau in afara U.E, ce tratament fiscal trebuie aplicat d.p.d.v. al tva-ului?

Se poate tine o gestiune separata, cu serie si numar diferit fata de gestiunea actuala in care operam?

Răspuns:

În cazul în care o societate aplică regimul special OSS va întocmi facturi conform prevederilor codului fiscal. Numai persoanele nerezidente care aplică OSS sunt scutite de emiterea facturilor conform codului fiscal românesc. Acele persoane nerezidente aplică prevederile din statul în care s-au înregistrat.

România nu impune întocmirea facturilor pentru vânzările la distanță cu locul în România dacă persoana impozabilă utilizează regimul special prevăzut la art. 315.

Pentru livrarile cu locul în afara României, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care are loc livrarea.

Prin excepție, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este înregistrat furnizorul care utilizează unul dintre regimurile speciale.

Conform art 319 din Codul fiscal alin (6) lit. b):

(6) Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar în următoarele situații:

b) pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, impozabilă în România în condițiile prevăzute la art. 275 alin. (2), cu excepția cazului în care persoana impozabilă utilizează regimul special prevăzut la art. 315;

Această prevedere este, în opinia mea, aplicabilă persoanelor impozabile nerezidente care efectuează livrări la distanță impozabile în România.

Conform art 319 din Codul fiscal alin (5) lit. a) și d):

(5) Fără să contravina prevederilor alin. (31) - (35) se aplică următoarele reguli de facturare:

a) pentru livrarile de bunuri și prestațiile de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestații se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 și 278, facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol. Pentru livrarile de bunuri și prestațiile de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestații nu se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 și 278, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care are loc livrarea de bunuri/prestarea de servicii;

d) prin excepție de la prevederile lit. a), facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este înregistrat furnizorul/prestatorul care utilizează unul dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314, 315 și 315 2.

Prestațiile de servicii electronice către persoane fizice non-UE au locul prestații în afara României, la domiciliul/reședința clienților, conform prevederilor art. 278 alin. 5 lit. h pct. 3 din Codul fiscal. Facturile se vor emite fără TVA deoarece prestațiile nu vor fi considerate operațiuni impozabile în România prin neîndeplinirea condiției cumulative de la art. 268 alin. 1 lit. b din Codul fiscal. Aceste prestații de servicii se declară la rd. 3 din decontul de TVA D300.

Prestațiile de servicii electronice către persoane fizice stabilite/domiciliate în alte state membre UE au ca loc al prestații tot domiciliul/reședința clienților, conform prevederilor art. 278 alin. 5 lit. h pct. 3 din Codul fiscal, cu posibilitatea derogării pentru prestațiile sub plafonul de 46.337 lei, în conformitate cu prevederile art. 278 1 din Codul fiscal.

Pentru prestațiile de servicii către persoane fizice/consumatori din alte state membre UE se aplică modificările aduse comerțului electronic pe relația B2C (Business-to-Consumer) prin Directiva (UE) 2017/2455, Directiva (UE) 2019/1995, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/2026 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/194, aplicabile începând cu data de 1 iulie 2021.

Societatea care efectuează prestări de servicii electronice către clienți persoane fizice din alte state membre UE pe relația B2C va avea următoarele posibilități, în funcție de valoarea totală a prestațiilor către acești clienți.

Astfel, în situația în care prestațiile sunt sub plafonul de 10.000 euro (respectiv 46.337 lei), societatea va avea la îndemână să aplice trei variante de regimuri de TVA, și anume:

- varianta 1: societatea să emită facturi conform art. 319 din Codul și să colecteze TVA cu 19%, pe care să o declare în decontul de TVA D300 (și declarația D394) ca și pentru prestațiile de servicii interne deoarece locul prestării va fi considerat în România prin îndeplinirea cumulativă a condițiilor de la art. 278 1 alin. 1 din Codul fiscal;

- varianta 2: societatea să opteze pentru aplicarea regulii de stabilire a locului prestării serviciilor în statul membru UE în care sunt stabiliți/domiciliați clienții conform art. 278 alin. 5 lit. h pct. 3 și art. 278 1 alin. 3 din Codul fiscal, cu înregistrarea în regimul special UE și să se înregistreze în ghiseul unic OSS (One Stop Shop - OSS) din România pe portalul ANAF, cu emiterea (opțională) de facturi, colectarea de TVA aplicabilă în fiecare stat membru UE unde sunt considerate prestate serviciile (unde sunt stabiliți/domiciliați clienții) și declararea și plata TVA astfel colectată prin intermediul declarației speciale de TVA 399 VAT Return depusă pentru fiecare trimestru, cu respectarea prevederilor art. 315 din Codul fiscal, astfel cum au fost modificate prin OUG 59/2021;
sau

- varianta 3: societatea să opteze pentru aplicarea regulii de stabilire a locului prestării serviciilor în statul membru UE în care sunt stabiliți/domiciliați clienții conform art. 278 alin. 5 lit. h pct. 3 și art. 278 1 alin. 3 din Codul fiscal, cu înregistrarea în scopuri de TVA în fiecare stat membru UE unde sunt considerate prestate serviciile (unde sunt stabiliți/domiciliați clienții) și să emită facturi, să colecteze TVA și să depună deconturi/declarații de TVA conform legislației fiscale din fiecare stat membru UE unde se va înregistra în scopuri de TVA.

În situația în care prestațiile depășesc plafonul de 10.000 euro (respectiv 46.337 lei), nu vor mai fi îndeplinite condițiile cumulative de la art. 278 1 alin. 1 din Codul fiscal, iar locul prestațiilor de servicii va fi considerat în fiecare alt stat membru UE în care sunt stabiliți/domiciliați clienții conform art. 278 alin. 5 lit. h pct. 3 din Codul fiscal. În această situație societatea va aplica obligatoriu fie varianta 2, fie varianta 3, adică fie se va înregistra obligatoriu în regimul special UE reglementat de art. 315 din Codul fiscal, fie se va înregistra obligatoriu în fiecare alt stat membru unde sunt stabiliți/domiciliați clienții respectivi. Pentru impozitul pe profit nu există nicio particularitate.

Întrebare:

O societate trimite în fiecare an 2-3 salariați, de fiecare dată alți salariați la un târg internațional cu standuri unde se prezintă tipul de serviciu prestat și/sau diferite exponate specifice domeniului de activitate. Vizita se încadrează la categoria informare, reactualizare cunoștințe, aflarea noilor produse pe piață. Cum ar trebui un angajator să trateze vizita salariaților în străinătate? Este nevoie de formularul A1 în această situație pentru cei 2-3 salariați? Clauza de mobilitate presupune în orice situație întocmirea formularului A1 sau sunt situații când este îndestulătoare chiar dacă salariații fac vizite în afara țării? Se poate acorda diurnal unui salariat care face o vizită de lucru în afara țării dar nu are întocmit formularul A1?

Răspuns:

Diurna este un drept convenit salariaților pe durata detașării sau a delegării.

Conform art. 43 din Codul muncii, delegarea reprezintă exercitarea temporară, din dispoziția angajatorului, de către salariat, a unor lucrări sau sarcini corespunzătoare atribuțiilor de serviciu în afara locului sau de muncă.

În situația expusă pot exista două ipoteze:

1. Delegare

Salariatii exercită temporar sarcini corespunzătoare atribuțiilor de serviciu în afara locurilor de muncă. Informarea, reactualizarea cunoștințelor, aflarea noilor produse de pe piață sunt atribuții de serviciu. Înșă, pentru a ne afla în situația unei delegări salariatii trebuie să fie temporari la aceste deplasări și în afara locului de muncă obișnuit.

2. Mobilitate

Salariatii nu sunt delegați în situația în care atribuțiile lor constau în astfel de deplasări în sensul că nu au un loc de muncă fix ci prin natura atribuțiilor, trebuie să se deplaseze frecvent la aceste târguri și în alte locuri pentru a se informa. În această situație salariatii sunt salariați mobili.

În ipoteza menționată la punctul 1 salariatii au dreptul la diurna în baza art. 44 alin. (2) din Codul muncii conform căruia:

Salariatul delegat are dreptul la plata cheltuielilor de transport și cazare, precum și la o indemnizație de delegare, în condițiile prevăzute de lege sau de contractul colectiv de muncă aplicabil.

Salariatii nu se afla în nicio ipoteză în situația de detașare transnațională fapt pentru care nu li se aplică reglementările legale privind detașarea transnațională. Aceasta întrucât nu este aplicabil niciunul dintre cazurile de detașare transnațională așa cum sunt reglementate de art. 5 alin. (2) din Legea 16/2017 privind detașarea transnațională:

- a) detașarea unui salariat de pe teritoriul României, în numele întreprinderii și sub coordonarea acesteia, în cadrul unui contract încheiat între întreprinderea care face detașarea și beneficiarul prestării de servicii care își desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat membru, altul decât România, sau pe teritoriul Confederației Elveteiene, dacă există un raport de muncă, pe perioada detașării, între salariat și întreprinderea care face detașarea;
- b) detașarea unui salariat de pe teritoriul României la o unitate sau la o întreprindere care aparține grupului de întreprinderi, situată pe teritoriul unui stat membru, altul decât România, sau pe teritoriul Confederației Elveteiene, dacă există un raport de muncă, pe perioada detașării, între salariat și întreprinderea care face detașarea;
- c) punerea la dispoziție a unui salariat, de către un agent de muncă temporară, la o întreprindere utilizatoare stabilită sau care își desfășoară activitatea pe teritoriul unui stat membru, altul decât România, ori pe teritoriul Confederației Elveteiene, dacă există un raport de muncă, pe perioada detașării, între salariat și agentul de muncă temporară.

Formularul A1 este necesar în orice situație în care salariatii se deplasează în alte state membre UE pentru a plăti contribuțiile sociale în România.

Conform art. 11 alin. (3) lit. a) din acest Regulament 883/2004, sub rezerva articolelor 12-16: (a) persoana care desfășoară o activitate salariată sau independentă într-un stat membru se supune legislației din statul membru respectiv.

Astfel, Regulamentul stabilește regula potrivit căreia contribuțiile sociale se datorează în statul în care salariatul prestează activitate. Excepțiile se stabilesc pe baza de document portabil A1.

Rezulta ca in lipsa documentului portabil A1 contributiile sociale se datoreaza in statul in care salariatii presteaza activitate. Lipsa documentului portabil A1 nu echivaleaza cu inexistenta dreptului salariatilor la diurna cata vreme acestia sunt delegati avand in vedere dispozitiile art. art. 76 alin. (4) lit. h) din Codul fiscal conform carora indemnizatiile si orice alte sume de aceeași natura, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detasării, după caz, în alta localitate, în țara și în străinătate, în interesul serviciului, nu sunt venituri impozabile, în următoarele limite:

(a) în țara, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(b) străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurna prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar.

În ceea ce privește contribuțiile sociale, art. 139 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal prevede că intra în baza de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale indemnizatiile și orice alte sume de aceeași natura, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detasării, după caz, în alta localitate, în țara și în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(I) în țara, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(II) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurna prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar.

Întrebare:

Cum încadram din punct de vedere fiscal suma de 230 lei /noapte de cazare acordată conducătorilor auto trimisi în delegație, suma pentru care nu ne prezintă documente justificative deoarece conducătorii auto dorm în cabina mijlocului de transport.

Răspuns:

Conform art. 76 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, indemnizatiile și orice alte sume de aceeași natura, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detasării, după caz, în alta localitate, în țara și în străinătate, în interesul serviciului sunt venituri impozabile pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țara, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurna prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

Astfel cum se poate observa din această prevedere legală rezulta că orice altă sumă ce depășește limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice reprezintă venit impozabil cu excepția sumelor acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare.

Or, pentru ca o cheltuială să fie considerată ca a fost efectuată pentru cazare/transport este necesar document justificativ. În lipsa unui document justificativ suma acordată salariatului se ia în calcul la limita de 2,5 ori nivelul stabilit pentru diurna personalului din cadrul instituțiilor și autorităților publice.

Spre exemplu, în cazul unei deplasări în perioada 6-10 septembrie 2021, salariatului i se decontează pe zi suma de 230 lei cu titlu de alocație de cazare (fără documente justificative) și diurna în suma de 20 de lei

avand un total de 250 lei/zi.

Suma de 200 de lei (250 - 50) va intra in baza de calcul al impozitului pe venit si al contributiilor sociale.
50 lei = 2,5 ori nivelul stabilit pentru diurna netaxabila de la 1 ianuarie 2019.

HG 714/2018 se aplica personalului din autoritatile si institutiile publice astfel incat doar aceste entitati pot acorda suma de 230 lei fara documente justificative.

In consecinta, daca un sofer doarme in cabina autovehiculului nu i se pot deconta cheltuieli de cazare.
Doar cheltuielile efectuate pentru cazare pot fi decontate conform documentelor justificative.